

Η γλαύκα των αποφοίτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

Εκδρομή στον Όσιο Λουκά

Στις 9 Απριλίου, Σάββατο, ξεκινήσαμε από το Σύνταγμα για τον Όσιο Λουκά. Ήμασταν όλοι γεμάτοι κέφι σαν σε εκδρομή σχολείου.

Μετά από ολιγόλεπτη στάση στο 90^ο χιλιόμετρο, στρίψαμε στο Κάστρο για το βουνό Ελικώνα που βρίσκεται το μοναστήρι του Οσίου Λουκά. Αφού περάσαμε τη Λειβαδιά και το Δίστομο, κάτω από το χωριό Στείρι, αντικρίσαμε σε μια καταπράσινη και απομονωμένη χαράδρα το καστρομοναστήρι του Οσίου Λουκά.

Αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα μνημεία της Μεσοβυζαντινής Τέχνης και Αρχιτεκτονικής. Είναι αφιερωμένο στον Όσιο Λουκά τον Στειριώτη, ο οποίος εγκαταστάθηκε το 946/947 στην τοποθεσία του Μοναστηριού και πέθανε το 953. Ο Όσιος ήταν πολύ αγαπητός στον τοπικό πληθυσμό και άσκησε φιλανθρωπικό και θεραπευτικό έργο, ενώ είχε το χάρισμα να προφητεύει το μέλλον. Οι ικανότητες

και η φήμη του μετά θάνατον συνέβαλαν ούτως ώστε να οικοδομηθεί το 955 ο πρώτος ναός, η Αγία Βαρβάρα.

Το 1011 ανοικοδομείται νέο καθολικό και το μοναστήρι μέχρι το 1014 ακμάζει και διακοσμείται με υπέροχα ψηφιδωτά, καθώς και με συνθέσεις από χρωματιστά μάρμαρα, που καλύπτουν τις κατακόρυφες επιφάνειες των τοίχων καθώς και το δάπεδο. Χρονολογούνται γύρω στα 1130-1140 και είναι πρωιμότερα από τα ψηφιδωτά της Νέας Μονής Χίου καθώς και της Μονής Δαφνίου.

Τα κτίσματα με τα κελιά, καθώς και οι ψηλοί τοίχοι, περιβάλλουν το καθολικό και τις υπόλοιπες εκκλησίες και την κρύπτη όπου είναι θαμμένος ο Όσιος Λουκάς. Μετά την ξενάγηση που μας έκανε ο εφημέριος της μονής, ξεκινήσαμε την επιστροφή μας, αφού θαυμάσαμε την καταπληκτική θέα από την πλατεία με τα πλατάνια μπροστά στο Μοναστήρι.

Ακόμα ωραιότερη έκπληξη για μας ήταν η απόφαση να φάμε μεσημεριανό στην ωραία παραλία του Κορινθιακού κόλπου, την Αντίκυρα.

Η Αντίκυρα είναι ένας πολύ γραφικός μικρός όρμος, μετά τα Άσπρα Σπίτια στη Βοιωτία, με ωραίες ψαροταβέρνες πάνω στην παραλία. Φάγαμε, ήπιαμε τα ουζάκια μας και μετά αρχίσαμε τον αργό δρόμο του γυρισμού στην Αθήνα, γεμάτοι από εικόνες υπέροχων ψηφιδωτών, καταπράσινου βουνού και αστραφτερής θάλασσας.

Και σε άλλα με υγεία.
Λιλίκα Νικολοπούλου

Προσφορά

- ❖ Στην μνήμη του πολυαγαπημένου μας πατέρα και παππού, Σπύρου Κυδωνάκη, τα παιδιά του Μαίρη και Σωτήρης Θεοδωράτος, Ολυμπία και Μάκης Καπόλας, τα εγγόνια και τα δισέγγονα, προσφέρουν 500 ευρώ.

Καλά
καλοκαίρι!!!

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ.
του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου
Μανσούρας σας εύχονται:
Καλές διακοπές!
Να φορτίσουμε τις μπαταρίες
και να απολαύσουμε τις
ομορφιές του τόπου μας!
Ραντεβού τον Σεπτέμβριο.

Ημερήσια εκδρομή στο Βραχάτι Κορινθίας, στο ξενοδοχείο **ΑΛΚΥΩΝ RESORT & SPA**, για να τσουγκρίσουμε τα αυγά

Ημερήσια εκδρομή στο **Βραχάτι Κορινθίας**, στο ξενοδοχείο **ΑΛΚΥΩΝ RESORT & SPA**, για να τσουγκρίσουμε τα αυγά.

Στις 8.00 το πρωί της Κυριακής 15/5, μια μεγάλη παρέα Μανσουριανών, συγκεκριθήκαμε στο σταθμό της Νερατζιώτισσας και πήραμε τον προαστιακό για το Ζευγολατειό. Μόλις φτάσαμε στο σταθμό, μας παρέλαβε αυτοκίνητο του ξενοδοχείου για να μας μεταφέρει στο Βραχάτι στο ξενοδοχείο **ΑΛΚΥΩΝ RESORT & SPA**, όπου συναντήσαμε περίπου **180 ακόμα Αιγυπτιώτες από την Αμπέτειο και την Ένωση Παλαιών Προσκόπων**. Το ξενοδοχείο, μεγάλο, πολύ ωραίο, οργανωμένο, καθαρό, με ένα τεράστιο lounge διαμορφωμένο σε γωνιές, όπου μπορούσες να καθίσεις με την παρέα σου, χωρίς να ενοχλείσαι από τους άλλους επισκέπτες, σου δημιουργούσε μια αίσθηση χαλάρωσης και ηρεμίας.

Περάσαμε στον κήπο, όπου μας περίμενε πρωινό με χυμό, καφέ, κέικ και βουτήματα, το οποίο και απολαύσαμε. Το μεσημεράκι ήρθε η ώρα για το ουζάκι και το τσιπουράκι με μεζέδες και για το τσουγκρισμα των αυγών.

Όποιος σε κάθε τραπέζι κέρδιζε το τσουγκρισμα, διαγωνίσθηκε στο τέλος με τους υπόλοιπους νικητές των τραπεζιών, προκειμένου να αναδειχθεί ο νικητής, που ήταν ο κ. **Νίκος Θεοχάρης** μέλος της **Ένωσης Παλαιών Προσκόπων Περιφέρειας Καΐρου**.

Ακολούθησε το μεσημβρινό γεύμα στην τραπεζαρία, όπου μας περίμενε πλούσιος μπουφές με σαλάτες, τυριά, δέκα διαφορετικά ζεστά πιάτα και φρούτα εποχής. Εκεί απολαύσαμε μουσική από τον **Τάκη Σφακιανόπουλο** και τον εξαιρετο σαξοφωνίστα **Πολίτη**, που μας προκάλεσαν να τραγουδήσουμε και να χορέψουμε και δημιούργησαν κέφι και χαρά.

Το απόγευμα καφέ στην απολαυστική δροσιά της πισίνας και βόλτα στην παραλία όπου απολαύσαμε το ποτό μας και την ωραία θέα της θάλασσας.

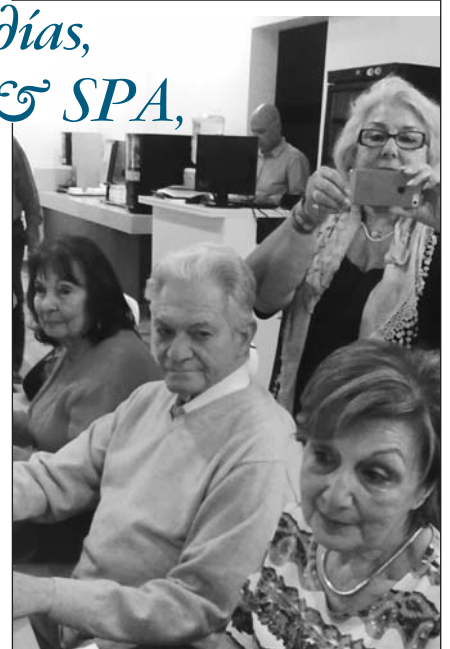
Το βραδάκι κατά τις 7.30 με βαριά καρδιά αποφασίσαμε να αναχωρήσουμε, οπότε το ξενοδοχείο μας προσέφερε τη μεταφορά μας στο σταθμό του προαστιακού.

Ευχαριστούμε πολύ τον υπεύθυνο του **ΑΛΚΥΩΝ κ. Χρήστο Λεωνίδα Πλέσσα**, ο οποίος μας περιποιήθηκε πολύ και μας

συνόδευσε στο σταθμό.

Φύγαμε με τις καλύτερες εντυπώσεις και με την υπόσχεση να επαναλάβουμε την ωραία εκδρομή.

Τ. Χ. Π.

Μετά από 61 χρόνια

Από δεξιά προς τα αριστερά, όρθιοι: Μίνως Σμυρνιούδης, Κώστας Μανουσάκης, Κίμων Κασσιάκος, Γιώργος Καμπαξής, Φώτης Κορυπής, Στέλιος Σαββίδης, Νικόλας Μαυρολέων. Καθισμένοι από δεξιά: Χρήστος Καραντινόπουλος, Πένη Ποριάζη-Γεωργιάδου, Λούλα Γεωργιάδου-Χριστοπούλου, Χριστίνα Τάρμπα-Καϊάφα.

61 χρόνια πριν: 21 Ιουνίου 1955

Τα κορίτσια με τα λευκά μας ναυτικά, τα αγόρια με τα μπλε τους κουστούμια, μαζευτήκαμε στο σχολείο χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι, στην τελευταία μας μαθητική γιορτή, για να πάρουμε τα απολυτήριά μας. Τέλος τα δώδεκα μαθητικά μας χρόνια! Ο καθένας μας θα έπαιρνε το δρόμο του για τη μετέπειτα νέα ζωή. Το ίδιο βράδυ, στη Λέσχη, μας έκαναν το Χορό των Αποφοίτων, όπως συνθιζόταν. Φάγαμε, ήπιαμε, χορέψαμε με την ψυχή μας, χωρίς το φόβο που είχαμε όλα τα χρόνια μη μας δουν οι καθηγητές μας, ειδικά ο Μπάρμπας (κ. Χιωτίνης) και μας βάλει 19 διαγωγή!

Μετά απ' αυτό, χωρίσαμε συγκινημένοι που αφήναμε πια πίσω μας την παιδική μας φιλία και αδελφικότητα! Η ζωή μας, όμως, τα έφερε έτσι που πολλοί από μας, μετά από χρόνια, βρεθήκαμε και πάλι μαζί. Τώρα πια με άσπρα μαλλιά, γιορτάζοντας κάθε χρόνο τα χρόνια που πέρασαν. Έτσι και φέτος, στις 8 Ιουνίου 2016, γιορτάσαμε στο εντευκτήριο του συλλόγου μας 61 χρόνια από εκείνη την ευχάριστη, για μας τότε, μέρα που πήραμε τα απολυτήριά μας από τα Ελληνικά Εκπαι-

δευτήρια Μανουσάρας. Όλοι οι παρόντες συμμαθητές και συμμαθήτριες ήμασταν χαρούμενοι. Συζητήσαμε και γελάσαμε με τις αναμνήσεις των σχολικών μας χρόνων. Η γιορτή μας έκλεισε με το κόψιμο της τούρτας και με την ευχή να είμαστε πάλι όλοι μαζί του χρόνου, να γιορτάσουμε τα 62 χρόνια αποφοίτησής μας. Μερικοί από τους συμμαθητές μας δεν είναι πια μαζί μας στη ζωή, αλλά θα είναι πάντα στο νου και στην ψυχή μας.

Λούλα Γεωργιάδου

Επίσκεψη στα Πατριαρχικά Μετόχι

Το πρωί του Σαββάτου 21 Μαΐου 2016, ανήμερα των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, επισκεφθήκαμε το Πατριαρχικό Μετόχι του Αγίου Αθανασίου στην Κυψέλη, όπου παρακολουθήσαμε τη θεία λειτουργία. Μετά το πέρας της λειτουργίας μία μοναχή μας ξενάγησε στους χώρους του Μετοχίου, οι οποίοι είναι αρκετά μεγάλοι και άνετοι. Φεύγοντας δεν παραλείψαμε να απολαύσουμε τον καφέ μας στη Φωκίωνος Νέγρη, απολαμβάνοντας το ωραίο πρωινό.

T. X. Π.

Από το βιβλίο του Ηρακλή Μ. Καραναστιάση, Επίτιμου Γυμνασιάρχη «Αναμνήσεις ενός Εκπαιδευτικού»

Τα ελληνικά εκπαιδευτήρια της Μανσούρας

Ο μεγάλος και ιστορικός ρόλος των Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων της Μανσούρας, η εθνική δράση και επίδρασή τους στον ευρύ χώρο της Αφρικής και της εγγύς Ανατολής, όπου υπήρχαν Έλληνες, το γόητρο και η φήμη τους, που είχαν αποκτήσει στα χρόνια του Χιωτίνη, δεν είναι δυνατό να χωρέσουν στις σελίδες που ακολουθούν. Ούτε και αυτός, που επιχειρεί την περιγραφή τους, διαθέτει τα απαραίτητα στοιχεία αλλά και την ειδικότητα να αποτολμήσει την πληρέστερη και ακριβέστερη, κατά το δυνατό, εξιστόρησή τους. Θα προσπαθήσω πάντως να σκιαγραφήσω το ιστορικό τους από τις πτωχές πληροφορίες που έχω και από τις προσωπικές εμπειρίες μου στα δεκατρία χρόνια που δίδαξα εκεί. Μπορεί ωστόσο ο συγκαταβατικός αναγνώστης, που έχει γεννηθεί και ζήσει εκεί στην εποχή της ακμής τους, να συμπληρώσει τις τυχόν ελλείψεις και παραλείψεις από τις δικές του προσωπικές εντυπώσεις...

Προχωρώντας από την πλατεία του σιδηροδρομικού σταθμού και περνώντας κάτω από μια μικρή γέφυρα, συναντάς στην άνοδό σου τη νέα πόλη της Μανσούρας στο δεξιό άκρο της. Ωραία οικοδομήματα και επαύλεις με πάρκα, κήπους και πλατείες με πολύ πράσινο και δέντρα μεγάλα χαρακτηρίζουν την περιοχή. Και σε απόσταση ενός χιλιομέτρου, ίσως και περισσότερο, έξω από την κατοικημένη αυτή περιοχή, αντικρίζεις το μεγαλοπρεπές συγκρότημα των Ελλ. Εκπαιδευτηρίων στο κέντρο ενός μεγάλου και περιφραγμένου γηπέδου, 25 στρεμμάτων. Ως το 1925 το Δημοτικό Σχολείο της Κοινότητας, που ονομαζόταν «**Δημαία Σχολή**» δωρεά του ομογενή **Ι. Δήμα**, εστεγάζετο στο ισόγειο χτίριο, όπου αναγέρθηκε στο 1954 το θαυμάσιο και ωραιότερο σύγχρονο πενταόροφο ακίνητο της Κοινότητας με το ξενοδοχείο «**Ακροπόλ**». Το 1925 με μεγάλη δωρεά του ομογενή **Γ. Γρηγορίου**, που είχε κληρονομήσει τη σημαντική περιουσία του θείου του σε κινητά και ακίνητα, τέθηκαν τα θεμέλια

του Γυμνασίου της Κοινότητας, που ονομάστηκε «**Γρηγορείο Γυμνάσιο**» προς τιμήν του δωρητή, στο μεγάλο αγρόκτημα, 25 χιλ. τ.μ. – δωρεά και αυτό του άλλου ομογενή Σερεμέτη και ονομάστηκε «**Σερεμέτιος κήπος**».

Στην αριστερή πλευρά, καθώς εισέρχεσαι από μια θαυμάσια είσοδο, με κολώνες ιωνικού ρυθμού να υποβασιάζουν τριγωνικά αετώματα δεξιά και αριστερά, σαν προπύλαια κλασικής μορφής, έχεις τον κήπο των Εκπαιδευτηρίων, δεξιά σου το μεγάλο και ευρύχωρο γήπεδο γυμναστικής και αθλοπαιδιών και στο βάθος, στην πάνω πλευρά και στο κέντρο της είναι χτισμένο το συγκρότημα των Ελλ. Εκπαιδευτηρίων και το Οικοτροφείο τους. Εντυπωσιάζεσαι αμέσως, βλέποντας μπροστά σου το μεγαλοπρεπέστατο οικοδόμημα του Γυμνασίου σε απλή νεοκλασική γραμμή. Πίσω ακριβώς από το χτίριο του Γυμνασίου και παράλληλα χτίστηκε μεταγενέστερα νέα πτέρυγα, για να στεγάσει στο ισόγειο το δημοτικό σχολείο και στον άνω όροφο ένα μέρος των κοιτώνων του Οικοτροφείου. Η πτέρυγα αυτή, που ονομάστηκε Δημαία Σχολή, επειδή το οικοπέδο της πρώην Δημαίας Σχολής παραχωρήθηκε για να υψωθεί το ακίνητο όπου το «**Ακροπόλ**», ενοποιήθηκε με ένα εγκάρσιο οικοδόμημα σε σχήμα «**H**» με το κτίριο του Γυμνασίου. Στην μπροστινή πτέρυγά του και στο ημιυπόγειο βρίσκονταν τα μαγειρεία, η μεγάλη τραπεζαρία για τους οικοτρόφους και απέναντι στα μαγειρεία μια άλλη μικρότερη για τους δασκάλους και καθηγητές, που έμειναν εσωτερικά στο Οικοτροφείο.

Στη δεξιά πλευρά, στην πίσω γωνία, ένα μικρό δωμάτιο με πόρτα εξωτερική, χρησίμευε σαν ιδιωτική καντίνα για τους μαθητές και για να παραμένει, μόνο την μέρα, η επιστάτιστα, που ήταν επιφορτισμένη να χτυπάει τον κώδωνα εισόδου και εξόδου των μαθητών από τις αίθουσες διδασκαλίας στα διαλείμματα.

Στο εγκάρσιο τμήμα που ένωνε τις δύο παράλληλες πτέρυγες Γυμνασίου και Δημαίας Σχολής και στο ημιυπόγειό του,

που σχημάτιζε γωνία με την πάνω πλευρά των μαγειρείων, ήταν η αίθουσα του Χημείου και το εργαστήριο αναλύσεων, πειραμάτων και ασκήσεων των μαθητών στο μάθημα Φυσικής και Χημείας.

Μπαίνοντας από την ευρεία και ανυψωμένη με μερικά μαρμάρινα σκαλοπάτια κυρία είσοδο του Γυμνασίου – που τη σπηρίζουν εξωτερικώς δύο μαρμάρινες κολώνες ιωνικού ρυθμού βαστάζοντας στην κορυφή τους τριγωνικό αέτωμα – και ανεβαίνοντας τα εξωτερικά και εσωτερικά σκαλιά, συναντούσες δεξιά σου, στρίβοντας στο μεγάλο διάδρομο, το Γραφείο του Διευθυντή. Τούτο ενώνετο με εσωτερική πόρτα με τη μεγάλη και πλούσια βιβλιοθήκη του Γυμνασίου, εμπλουτισμένη με σπάνια βιβλία εκλεκτών εκδόσεων, από δωρεές επιστημόνων ομογενών, δικηγόρων και γιατρών. Αλήθεια, τι να έχουν απογίνει οι μοναδικές και θαυμάσιες αυτές εκδόσεις τόσων επιστημονικών βιβλίων, ελληνικών και ξενόγλωσσων, δυσεύρετων σήμερα; Θα ήταν κρίμα να χαθούν ...

Αριστερά από το Γραφείο του διευθυντή στην άλλη γωνία αμέσως ήταν η αίθουσα-Λέσχη του Φοίνικα, μαθητικού Συλλόγου και τα **Γραφεία της «Γλαύκας» περιοδικού, που εξέδιδαν οι ίδιοι οι μαθητές με σχολικό περιεχόμενο.**

Στη συνέχεια μια μεγάλη αίθουσα ήταν προορισμένη για τους καθηγητές, που είχαν τα πρόχειρα γραφεία τους και το εντευκτήριό τους κατά τα διαλείμματα.

Η αίθουσα των καθηγητριών και δασκαλισσών, κατά το έθιμο των ... «χαρμεριών» βρισκόταν στο δεξί τμήμα του διαδρόμου απέναντι από τη βιβλιοθήκη.

Δεξιά και αριστερά σ' όλο το μήκος του διαδρόμου ήσαν οι αίθουσες διδασκαλίας των τεσσάρων μεγαλύτερων τάξεων του Γυμνασίου. Οι άλλες δυο, πρώτη και Δευτέρα, ήσαν στο ισόγειο της Δημαίας Σχολής, όπου και οι τάξεις του Δημοτικού.

Καθώς ανέβαινες τα εσωτερικά σκαλοπάτια της κυρίας εισόδου του κτιρίου του Γυμνασίου, αντικρίζες απέναντί σου μια πολύ μεγάλη τζαμωτή πόρτα, που άνοιγε,

διπλώνοντας τα φύλλα της, σε μια πολύ μεγάλη και ευρύχωρη σάλα. Στο βάθος της σε υπερυψωμένο «παλκοσένικο» υπήρχε μια σκηνή πολύ άνετη για θεατρικές παραστάσεις και χορευτικές επιδείξεις ομάδων μαθητών και μαθητριών.

Η αίθουσα αυτή, υπολογίσιμη σε βάθος και πλάτος, δεχότανε τους γονείς των μαθητών, τα εξέχοντα μέλη της παροικίας και μέρος των λοιπών, επειδή, όσο μεγάλη κι αν ήταν, δε μπορούσε να τους χωρέσει όλους. Γι' αυτό και σε κάθε εθνική γιορτή και όταν γίνονταν μορφωτικές ομιλίες τα καθίσματα απλώνονταν έξω στο διάδρομο, δεξιά και αριστερά.

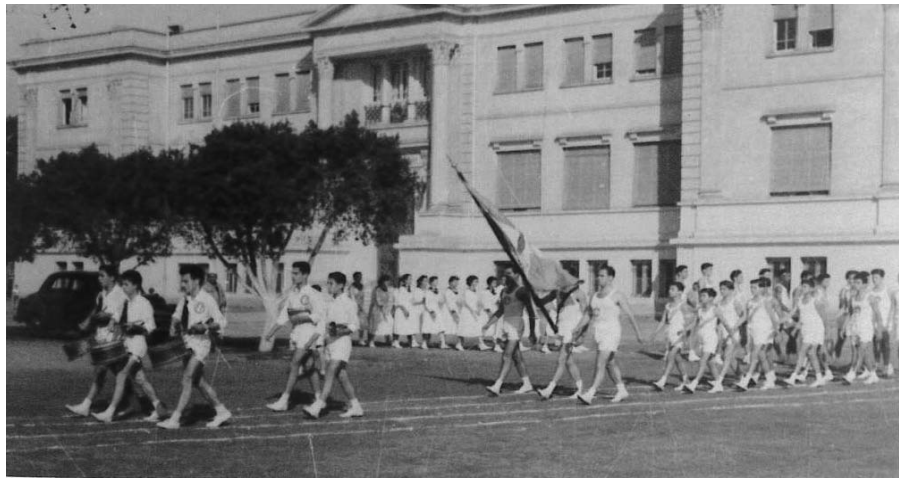
Και τώρα θα σας ξαναγύσω στον δεντρόφυτο κήπο και στο εκτεταμένο γήπεδο για τις γυμναστικές ασκήσεις, επιδείξεις και αθλοπαιδιές.

Βγαίνοντας λοιπόν από την κυρία είσοδο του Γυμνασίου και βαδίζοντας προς την έξοδο, περνάτε, όπως και όταν μπήκατε από την εξωτερική πύλη, από ένα ίσιο δρομάκι που σκιάζεται, δεξιά και αριστερά, από δέντρα πυκνόφυλλα και φουντωτά. Στο δεξί σας χέρι τώρα βρίσκεται ο σχολικός κήπος με δέντρα, παρτέρια με λουλούδια και δρομάκια ελικοειδή. Ξύλινα παγκάκια, τοποθετημένα στον κήπο και κάτω από τα δέντρα του, καθώς και στα δρομάκια της εισόδου, για να ξεκουράζονται μαθητές και επισκέπτες.

Στο μέσο του κήπου είναι χτισμένο ένα μικρό, κομψό χτίριο, το Νηπιαγωγείο, ανάλογο με τους μικρούς τροφίμους του. Μπροστά του ένας τετράγωνος λάκκος, γεμάτος από καθαρή και λεπτή άμμο του ποταμού, για να παίζουν τα νήπια, καθώς και κούνιες, τραμπάλες και άλλα παιδικά παιχνίδια. Πιο κάτω, προς τον τοίχο, δυο μικρά δωμάτια χρησίμευαν για γραφεία και εντευκτήρια των προσκόπων και οδηγών.

Αριστερά εκτείνεται το πολύ μεγάλο γήπεδο, που κατέχει όλη τη λωρίδα του κτήματος από πάνω ως κάτω για τη γυμναστική των μαθητών και τα διάφορα αθλήματα. Για να πάρετε μιαν ιδέα της έκτασης και της επιφάνειάς του, πρέπει να φανταστείτε ότι στο μήκος του χωρούσαν δυο γήπεδα ποδοσφαίρου, που μπορούσαν να παίζουν ταυτόχρονα και στα δυο, άνετα και ανεμπόδιστα, οι ποδοσφαιριστές.

Στη γωνιά της κάτω πλευράς δεξιά από την πύλη ήταν τα αποδυτήρια και σε μεγάλο υπόστεγο τα διάφορα αντικείμενα ενόργανης γυμναστικής. Δίπλα στην πύλη ήταν το γήπεδο με τα δυο καλάθια του μπόσκετ και λίγο πιο πάνω, τεντωμένο το δίχτυ του βόλεϋ.

ΜΑΝΗΣΙΟΤΡΑ ΗΓΓΙΟΙ 1954

Στους επάνω ορόφους **Γυμνασίου, Δημαίας** και του μεσαίου τμήματος που τα ένωνε σε σχήμα «Η», όπως είπαμε, βρίσκονταν οι θάλαμοι των οικοτρόφων, η ιματιοθήκη τους, το φαρμακείο και οι εγκαταστάσεις των λουτρών. Δεξιά, ανεβαίνοντας τη μαρμάρινη εσωτερική σκάλα προς τους κοιτώνες ήταν τα δύο συνεχόμενα δωμάτια, η κατοικία του Χιωτίνη και στη συνέχεια άλλο δωμάτιο καθώς και δεξιά στον εσωτερικό διάδρομο μερικά άλλα, όπου έμεναν οι εσωτερικοί καθηγητές και δάσκαλοι.

Το Οικοτροφείο

Το περίφημο αυτό Οικοτροφείο, που επιτελούσε σπουδαίο και μεγάλο εθνικό σκοπό και παρείχε στέγη, τροφή, περίθαλψη και μόρφωση πραγματικά ελληνοχριστιανική στους τροφίμους του, είχε αρχίσει να λειτουργεί το 1933.

Στην Εθνική αυτή Κυψέλη, που η φήμη της είχε απλωθεί πολύ σύντομα σ' όλη την Αφρική, στην εγγύς Ανατολή και εδώ στην Ελλάδα ακόμα – στην εποχή μου είχε και από την Αθήνα οικοτρόφους – είχε φτάσει στην πιο μεγάλη του ακμή στα χρόνια 1948-1952 με αριθμό τροφίμων πάνω από 180! αγόρια και κορίτσια.

Των θηλέων το Οικοτροφείο βρισκότανε στην πόλη της Μανσούρας και στον άνω όροφο του χτιρίου, που βρίσκονταν τα Γραφεία της Κοινότητας.

Σ' αυτό λοιπόν το Οικοτροφείο, το Εθνικό πραγματικά, το **Οικοτροφείο της Ελληνικής Κοινότητας της Μανσούρας** οι γονείς, που εργάζονταν σκληρά και με δυσμενείς συνθήκες στα πιο μακρινά μέρη της μαύρης ηπείρου, έστελλαν τα παιδιά τους από τη μικρή ηλικία του Δημοτικού σχολείου. Και παρέμεναν συνέχεια δώδεκα χρόνια, για να τελειώσουν το **Δημοτικό, το Γυμνάσιο ή την Εμπορική Σχολή.**

Τα έστελλαν με πλήρη τη συγκατάθεσή των και χωρίς κανένα φόβο και επιφύλαξη. Τα έστελλαν χιλιάδες μίλια μακριά τους με τόση εμπιστοσύνη, όση δεν είχαν στον εαυτό τους! Τα έστελλαν, γιατί γνώριζαν πολύ καλά ότι μέσα σ' αυτή την εθνική κιβωτό τα παιδιά τους θα έβρισκαν κάθε φροντίδα, κάθε στοργή, αγάπη και θαλπωρή. Και ήταν απόλυτα βέβαιοι ότι θα μεγάλωναν μέσα σε οικογενειακό σχεδόν περιβάλλον, ακίνδυνα και ασφαλή. Και θα μορφώνονταν με τέτοιο τρόπο και θα οπλιζόνταν με τέτοια και τόσα εφόδια, που εύκολα θα μπορούσαν να εργαστούν οπουδήποτε και να σταδιοδρομήσουν άνετα στη ζωή τους.

Δεν είναι διόλου υπερβολή ούτε σχήμα λόγου η βεβαίωση αυτή. Την επαληθεύει άλλωστε το πλήθος των μαθητών, οι χιλιάδες των αποφοίτων που βγήκαν απ' αυτά τα εθνικά χαλκεία και τώρα εργάζονται και διαπρέπουν εδώ στην Ελλάδα αλλά και έξω και κατέχουν ως διακεκριμένοι επιστήμονες, γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, φαρμακοποιοί κ.ά. σπουδαίες θέσεις. Αλλά και ως μεγάλοι και δραστήριοι επιχειρηματίες και βιομήχανοι είτε ως υπάλληλοι δημόσιοι και ιδιωτικοί ξεχωρίζουν από τους άλλους, με μόνο τους εφόδιο το απολυτήριό τους από τα Σχολεία της Μανσούρας. Και σ' αυτό τους βοήθησε πολύ και η τέλεια κατάρτισή τους στην ελληνική Παιδεία αλλά και η εκμάθηση κατά τρόπο άρτιο τριών ξένων γλωσσών, της **Αγγλικής, της Γαλλικής και της Αραβικής**, που τους καθιστά περιζήτητους και προτιμώμετους σε θέσεις που χρειάζονται γλωσσομαθείς.

Κύριος μοχλός, διοργανωτής και δημιουργός του μεγάλου αυτού εθνικού έργου υπήρξε ο εκπαιδευτικός **Ιωάννης Χιωτίνης.**

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σπύρος Κυδωνιάκης

Χρημάτισε και επιμελητής στο οικοτροφείο μας, με πολλές εμπειρίες και αναμνήσεις από τα χρόνια εκείνα που οι πρώην καθηγητές του τον αντιμετώπιζαν σαν έναν από αυτούς, επί ίσοις όροις! Παντρεύτηκε τη Φιλίτσα Φαλαλή, απόφοιτο των σχολείων μας, 1947, γειτονοπούλα!

Εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα μετά τον ξεριζωμό του Ελληνισμού και του ξένου στοιχείου από τη χώρα του Νείλου τη φιλόξενη!

Καλοσυνάτος, προσιτός, συνεργάσιμος, καταδεκτικός, γνώστης των Μανσουριανών μονοπατιών.

Υπηρετήσε, πολέμησε στο Αλαμίν με τα ελληνικά και συμμαχικά στρατεύματα. Άφησε πίσω του δυο κόρες, εγγόνια και δισέγγονα να τον θυμούνται και να τον ευγνωμονούν για το παράδειγμά του και την καλή ανατροφή που τους έδωσε, την

αγάπη του και την πίστη του στο καλό και το δίκαιο.

Έγραψε για τον εκλιπόντα η κόρη ενός φίλου του από τα παλιά, του Δημήτρη Λαμπρίδη, συναπόφοιτου...

Υπάρχουν άνθρωποι που όταν φεύγουν νοιώθεις πως ορφανεύει ο κόσμος! Νοιώθεις πως ό,τι γράψεις ή πεις γι αυτούς ίσως τους αδικήσεις. Θα περιοριστώ σε λίγες λέξεις μόνο.. Άνθρωπος με μεγαλείο και αρχοντιά ψυχής.. άνθρωπος που όταν βρισκόσουν διπλά του, παρεούλα του, ένοιωθες πόση ποιότητα μπορεί να έχει η ζωή! Θα τον θυμόμαστε πάντοτε με όλα εκείνα τα όμορφα, μεγαλειώδη, γλυκά συναισθήματα που απέπνεε η παρουσία του, μα πάνω από όλα με Αγάπη, Εκτίμηση, Σεβασμό!

Καλό σου ταξίδι, Άρχοντα.
Αυγουστής Βασ. Βλάσσης

Έφυγε από τη ζωή, από κοντά μας ο Σπύρος Κυδωνιάκης στις 9 Μαΐου 2016. Απόφοιτος του 1939, γόνος οικογένειας με πολλά παιδιά, απόφοιτος των σχολείων μας.

Χαριτωμένα φωτογραφικά στιγμιότυπα από την αποκριάτικη μας συνάντηση στις 9 Μαρτίου

Στη μνήμη Μανώς Γιανναρίδου

ΕΦΥΓΕΣ ΜΑΝΩ ... και ένα φωτάκι ακόμα έσβησε από τον ουρανό της σκέψης και της ψυχής μου

Ένα φωτάκι τόσο αγαπητό χωρίς να το ξέρεις δεν ήταν λίγες οι φορές που η φωνή σου στο τηλέφωνο με έσωζε από μια σκοτεινιά, από ένα αναπάντητο «γιατί»

απρόσμενα βραχνή, ανάλαφρη με κάποια πάλι απρόσμενη ειρωνεία η φωνή σου αυτή με έσωζε, από μια πίκρα ή αγωνία που εκείνη δε μάθαινε ποτέ

Η οικογένειά σου – Παυλίνα, εσύ, κύριος Θόδωρος ο καλός φαρμακοποιός, κυρία Μαντού η μάνα «γη», η Μικρασιάτισσα πάντα να δίνει, αγωνιά μην ξεχάσει κανέ-

ναν τις γιορτές – σ' αυτό ήταν ίδια με τη Σοφία τη μαμά μου –, η Μικρασιάτισσα γιαγιά που όταν πήγαινε σινεμά στο Rex, πάντα στο Rex και μόνη, με τη μεγάλη της φουστάνα, στο γυρισμό με τρεις λέξεις συνοψίζει το έργο που είχε δει, «ΑΓΑΠΗΣΕ, ΤΟ ΠΗΡΕ» και έκλεινε το θέμα.

Τι μούρθε! Τι ήταν εκείνος ο μαξιλαιοπόλεμος μετά το φαγητό στην κρεβατοκάμαρά σας, εσένα και της Παυλίνας! Πώς δεν έφυγε κανένα κεφάλι! Δεν ξέρω για το δικό σου, πάντως το δικό μου σβούριζε για ώρα πολλή.

Το σπίτι σας ήταν το σπίτι της Χαράς ... και της παρανομίας! Αμέ! Αυστηρότατα απαγορευμένα τα πάρτι «Blue moon», «Combarcita» και «Drinking Coca Cola», με τις Andrew Sisters, στην κατά τα άλλα σεμνή και λουλουδιασμένη ταράτσα σας. Και να μην ξεχάσω!

Ήσουν μια πολύ καλή δασκάλα! το άκουσα να το λεν μπότερες που είχες τα παιδιά τους στην τάξη σου. «Πολύ καλή δασκάλα!» Ακόμα αντηχεί σ' αυτιά μου «Είχε το δικό της τρόπο!»

Μανώ μου, Μανώ μας, φεύγοντας αφήνεις πίσω σου μια πλούσια ανάμνηση γλυκύτητας και καθαρού ουρανού – Όμως αφήνεις κι ένα θησαυρό: «ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ», το εφιαλτικό ξερίζωμά μας από τον τόπο που αγάπησε και αξιοποίησε ο λαός ο ελληνικός επί αιώνες, όπως το ζήσανε η κυρία Μαντού, κοπελίτσα ακόμα, και η μητέρα της η κυρία Ματρώνα, αν θυμάμαι το όνομα καλά.

Υπάρχει χειρόγραφο στα καλά χέρια του ανιψιού της Μανώς του Γιάννη Πινιάρη γιου της Παυλίνας, και κάποια μέρα σε φωτοαντίγραφο θα φτάσει και στα δικά μας χέρια και όλων μας, ένας θησαυρός!

Μανώ μου, θα σε θυμόμαστε πάντα γι' αυτό που ήσουν, για το καλό της ψυχής μας.

Η κυρία Μαντού!

Ολυμπία Καράγιωργα

Η Παυλίνα με τη μικρή αδελφή της, 1952

Μανσούρα 1924.
«Με τα μάτια στραμμένα στη Μικρασία».

Φωτογραφίες από το βιβλίο της Ολυμπίας Καράγιωργα «Αίγυπτος, Μανσούρα και η εκεί Ελληνική ζωή μας» σελ. 406, 408, 410, 443

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ

Το 1902 συνέβηκε ένα περιστατικό που αναστάτωσε την Ελληνική παροικία της Μανσούρας. Ο τοπικός εφημέριος έγραψε την κόρη του σ' ένα καθολικό!! σχολείο. Γι' αυτό το «παράπτωμά» του αντικαταστάθηκε από άλλον ιερέα, μετά από απαίτηση της Κοινοτικής Επιτροπής. Ο Πατριάρχης Φώτιος με την άμεση παρέμβασή του, επανέφερε την ηρεμία στις τάξεις της παροικίας.

Τ. Χριστοφορίδης

1 φωτογραφία 1.000 λέξεις!

Ορκωμοσία μεγάλων
Οδηγών και αρχηγοί 1954

(από το αρχείο Μανώ Γιανναρίδου)

Από αριστερά όρθιοι: Παυλίνα Γιανναρίδου, Ιωάννα Κολλέκα, Μάκη Γιαννακοπούλου (από Αλεξάνδρεια), Πολυξένη Μιχαηλίδου, Φισεντζίδου Ευαγγελία, Βοσνίδου Δέσποινα, ..., Φωμφώνα Σπανακίδου, Τούλα Μιχαηλίδου, Ρένα Νανοπούλου, Πένη Ποριάζη, Κούλα Σωφρονιάδου, Ανθούλα Αρετού, Αριστέα Πατσαρίσου, Ελένη Πιζάνη.
Από αριστερά καθισμένες: Κική Πισμάνη, Λούλα Γεωργιάδου, Νανά Ανδριτσάκη, Μαρίκα Παγκάλου.

Προσφορές

- Δημήτρης Παπακωνσταντίνου και Αφροδίτη Κυριακίδου-Παπακωνσταντίνου στη μνήμη του αδελφού τους Κυριάκου, € 50,00
- Στέλλα Κυδωνάκη στη μνήμη του αδελφού της Σπύρου € 30,00
- Ελένη Πιζάνη-Κωνστανάρα στη μνήμη Σπύρου Κυδωνάκη € 20,00
- Βασίλης και Τούλα Πεκλάρη στη μνήμη Σπύρου Κυδωνάκη € 50,00
- Στη μνήμη Μανώς Γιανναρίδου ο ανιψιός της Γιάννης Πινιάρης προσφέρει € 50,00

Ποιος θα φανταζόταν ότι εκείνο το ξανθό κοριτσάκι θα γινόταν η γνωστή, βραβευμένη από την Ακαδημία Αθηνών το 2010, ποιήτρια, Οδύμπια Καράγιωργα.

Πένθη

Με λύπη μας πληροφορηθήκαμε την απώλεια αγαπημένων φίλων και μελών μας: **Σπύρου Κυδωνάκη, Μάνη Δανιά, Μανώς Γιανναρίδου, Κυριάκου Κυριακίδη.** Τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας στις οικογένειές τους. Στη μνήμη τους ο Σύλλογός μας προσφέρει το ποσό των € 400 στην Πρόνοια.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Μελλοντικές εκδηλώσεις

Σάββατο 1 Οκτωβρίου 2016:

Περίπατος στη Χαλκίδα. Ξεκίνημα από το σταθμό Λαρίσης 9.30 με το τρένο.

Σάββατο 12 Νοεμβρίου 2016:

Επίσκεψη στο εκπαιδευτικό χωριό στα Σπάτα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλάρη (Πρόεδρος)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Βασίλης Κιούρης (Αντιπρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 7233753

Λιλίκα Νικολοπούλου (Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832

Τζόνυ Χριστοφίδης (Σύμβουλος Γενικών Θεμάτων)
κιν.: 6976597978

Καίτη Ασρά (Σύμβουλος Καλλιτεχνικών)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 75001

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ!!!

Για συνδρομές και προσφορές του εσωτερικού στον αριθμό Ε.Τ.Ε. 169/77056890. Οι συνδρομές και προσφορές του εξωτερικού IBAN GR 22011016900000 16977056890 Κ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΑΣ (BIC) ETHNGRAA